

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Medvlla Theologiæ Moralis

Busenbaum, Hermann

Monasterii Westphaliæ

Cap. I. Quæ misteria fidei necessario credenda sint.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40957

LIBER II.

De præceptis virtutum
Theologicarum.

Tractatus Primus:

De Præceptis Fidei.

CAPUT I.

Quæ Mysteriorum Fidei necessariò credenda sint?

EX iis, quæ fideles explicitè credere tenentur, quædam necessariò credenda sunt, necessitate mediij, seu finis; sine quibus etiam inculpabiliter ignoratis, finis ultimus obtineri nequit: alia, necessitate præcepti, sine quibus inculpabiliter omissis, finis potest obtineri. *San. 2, mor. c. 2. Azor, Valent.*

Respondeo I. Necessitate mediij necessaria sunt hæc duo: 1. Explicitè credere, Deum esse, & remuneratorem bonorum esse. Juxta illud Apostoli ad *Hebr. 11. Credere oportet. Trident. Sess. 6. c. 8.* 2. Post sufficientem Evangelij promulgationem, credere explicitè, ut vult *Mol.* aut saltem implicitè, ut probabiliter quidam docent cum *Côn. & Lay.* Christum, & Sanctissimam Trinitatem. *vid. Esco, ex. 2. c. 6. n. 20. ubi ex Vasq. l. 2.*

LIB.

d. 126. c. 3. docet culpabilem ignorantiam horum
mysteriorum, sive negligentiam ea discendi, esse
grave peccatum, distinctum ab eo, cujus est causa
v. *Dian. p. 3. r. 5. R. 47. & 48.*

Porro implicitè credere dicitur, qui credit aliquid
quid explicitè, in quo alterum implicitè est; v. g.
si credas, quod credit Ecclesia. v. *Schol. & Laym.*
l. 2. tr. 1. c. 8.

Resp. II. Necessitate præcepti, qui vis fidelis
sub mortali explicitè credere, & scire, crasso salu-
tem modo, & quoad substantiam, tenetur hæc
1. Symbolum. 2. Orationem Dominicam. 3. Præ-
cepta Decalogi, & Ecclesiæ. 4. Sacramenta maxi-
mè necessaria; ut Baptismum, Eucharistiam, &
Pœnitentiam: reliqua autem tunc, quando vult
suscipere. *Surr. Sanch. Fil. n. 39.* Quæ omnia in-
telligi, nisi impotentia, aut invincibilis ignoran-
tia excuset. *Vnde resolvuntur.*

I. Non omnes tenentur sub mortali hæc præ-
dicta scire memoriter, aut eo ordine, aut iis ver-
bis, quibus proponuntur, sed quoad orationem
Dominicam, scire, omnia bona petenda esse
DEO, quæ est ejus summa: quoad Symbolum
verò, præcepta, & Sacramenta, sufficit, si quis ro-
gatus de singulis, rectè respondeat. *Bon. Lay. l. 1.*
c. 9. *Sanch. l. 2. c. 3.*

II. Quamvis sit præceptum Ecclesiæ discendi
memoriter Symbolum, & orationem Dominicam,
& salutationem Angelicam; velitque *Barbos p. 3.*
c. 27. non esse absolvendum, qui ob negligentiam,
vel verecundiam ea addiscere non curat; consue-
tudo tamen, ut notat *Nau. & Lopez,* exposuit,
obli

obligationem non esse ultra veniale; uti nec est ultra veniale, nescire facere crucem, ut docet *San.* contra *Sylv.* qui docet esse mortale.

III. Mortaliter nihilominus necessarium est, ut rudiores memoria teneant Symbolum sua lingua: quia alioqui non possunt habere sufficientem cognitionem articulorum.

IV. Falsa est opinio quorundam Canonistarum, rusticis esse satis, articulos fidei, aliaque dicta credere implicite, credendo quicquid credit Ecclesia.

V. Excusantur ii, quibus aut defuit doctor, aut nunquam venit in mentem obligatio similia discendi, aut qui nimis sunt rudes, ita ut non possint ea comprehendere, aut retinere: quod sæpè contingere, docet *Az.* & *Bec.* contra alios.

VI. Si Confessarius probabiliter iudicet pœnitentem ignorare ex doctrina Christiana, ea quæ scire tenetur (quod de literatis, vel benè educatis, vel frequenter consentibus præsumendum non esse, monet *San. 2 mor. c. 3.*) debet eum interrogare de negligentia in iis addiscendis: cum per eam plurimi graviter peccent. *Ledes Azor, t. 1. l. 8. c. 8.* *Trull. l. 1. c. 1. d. 4.*

VII. Possunt absolvi (contra quosdam) qui ignorant ea, quæ sub mortali scienda esse dixi. Ratio, quia licet peccarint omittendo discere, possunt tamen de hoc dolere, cum proposito discendi. *Sanch.* Quod si tamen ignorarent ea, quæ necessitate medii scienda sunt, deberent instrui ante absolutionem. *Bon. d. 3. q. 2. p. 2. Sanch. l. 2. c. 3. n. 21.*

VIII. Parochus suas oves (sicut parens liberos) tenetur sub mortali, per se vel alium docere ea saltem, quæ sub mortali scire tenentur. *Sanch. 2. mor. cap. 3. Fill. Palant. Trull. l. 2. c. 1. Kön. &c.*

CAPUT II.

Quando obliget præceptum Fidei?

R Esp. I. Præceptum fidei internum obligat
 1. Pueros inter fideles educatos, quando rationis usum perfectè consecuti mysteria fidei audiunt, apprehenduntque quòd illa credere, sit res necessaria ad salutem; peccantque mortaliter committendo. *Sanch. Bon. t. 2. d. 3. p. 3.* addens plurimos eorum excusari inadvertentiâ, aut invincibili ignorantia. 2. Adultos infideles, quando ratio incipit dictare, res fidei sufficienter propositas esse, & contrariam sectam esse falsam. *Sanch. l. 2. mor. c. 1. Cõn. d. 24. de fide Fill. n. 25.* 3. Quando urget tentatio contra Fidem, quæ aliter vinci nequit. Quod tamen non convenire scrupulosis, rectè monet *Sanch.* quia hi avertendo mentem ad alia objecta, facilius superant. Et in his duobus casibus præceptum obligat per se, in sequentibus per accidens. 4. Quando tentatio urgens contra alias virtutes, aliter superari nequit. 5. Quando facienda est professio fidei exterior, vel ex præcepto eliciendus est actus alterius virtutis, v.g. Spei, Charitatis, Pœnitentiæ, quæ fidem supponat. *Bon. q. 2. p. 2.* His addit *Hurt.* contra *San.* 6. In hora mortis; & 7. Semel quotannis. *v. Dian. p. 5. t. 13. R. 19.* Ex iis resolvuntur hi Casus.

I. Hæreticus quamdiu suam sectam judicat esse